

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

Брой на лекарствения продукт: 20010173
Брой рев. №: 86/МММ/61888
Датата на издаване: 15 -03- 2023

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Амоксиклав 500 mg/125 mg филмирани таблетки
Amoksiklav 500 mg/125 mg film-coated tablets

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Всяка филмирана таблетка съдържа 500 mg амоксицилин (amoxicillin) под формата на амоксицилин трихидрат (amoxicillin trihydrate) и 125 mg клавуланова киселина (clavulanic acid) под формата на калиев клавуланат. Съотношението е 4:1.

Помощни вещества с известно действие:

Всяка филмирана таблетка съдържа по-малко от 23 mg натрий.

За пълния списък с помощните вещества вижте точка 6.1.

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Филмирани таблетки

Бели до бледо жълти, продълговати, двойно изпъкнали филмирани таблетки с приблизителен размер 10 x 21 mm и вдълбнат надпис GG N6 от едната страна.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Терапевтични показания

Амоксиклав е подходящ за лечение на следните инфекции при възрастни и деца (вж. точки 4.2, 4.4 и 5.1.):

- Остър бактериален синуит (адекватно диагностициран)
- Остро възпаление на средното ухо;
- Остри екзацербации на хроничен бронхит (адекватно диагностициран)
- Извънболнична пневмония
- Цистит
- Пиелонефрит
- Инфекции на кожата и меките тъкани и по-специално целулит, ухапвания от животни и тежки дентални абсцеси с прогресиращ целулит
- Инфекции на костите и ставите, по-специално остеомиелит

Трябва да се вземат под внимание официалните ръководства за правилна употреба на антибактериалните средства.

4.2 Дозировка и начин на приложение

Навсякъде дозите са изразени чрез отношение на съдържанието на амоксицилин/клавуланова киселина.

Дозата Амоксиклав, която се избира за лечение на отделна инфекция, трябва да се назначава като се вземат предвид:

- очакваните патогени и вероятната им чувствителност към антибактериални средства (вж. точка 4.4)
- тежестта и мястото на инфекцията
- възрастта, теглото и бъбречната функция на пациента, както е указано по-долу.

При необходимост трябва да се помисли за използването на алтернативни лекарствени форми на Амоксиклав (например тези, при които има по-високи дози амоксицилин и/или различни съотношения на амоксицилин с клавуланова киселина) (вж. точки 4.4 и 5.1).

За възрастни и деца $\geq 40 \text{ kg}$, тази формула на Амоксиклав предоставя обща дневна доза от 1500 mg амоксицилин/375 mg клавуланова киселина, когато се приема, както е препоръчано по-долу. За деца $<40 \text{ kg}$, тази формула на Амоксиклав предоставя максимална дневна доза от 2400 mg амоксицилин /600 mg клавуланова киселина, когато се приема, както е препоръчано по-долу. Ако се приеме, че е необходима по-висока дневна доза амоксицилин, се препоръчва да се избере Амоксиклав с друга концентрация с цел да се избегне приема на ненужно високи дневни дози клавуланова киселина (вж. точки 4.4 и 5.1).

Продължителността на лечението трябва да се определя въз основа на отговора на пациента. Някои инфекции (например остеомиелит) изискват по-дълги периоди на лечение. Лечението не трябва да продължава повече от 14 дни без преглед (вж. точка 4.4 относно продължителното лечение).

Възрастни и деца $\geq 40 \text{ kg}$

Една таблетка (500 mg/125 mg доза), приемана три пъти на ден.

Деца $< 40 \text{ kg}$

20 mg/5 mg/kg/ден до 60 mg/15 mg/kg/ден, разделени в три дози.

Децата могат да се лекуват с Амоксиклав таблетки или с други лекарствени форми на комбинацията амоксицилин/клавуланова киселина като суспензии или сашета за деца. Деца на възраст 6 години и по-малко е за предпочтение да бъдат лекувани с амоксицилин/клавуланова киселина суспензия или сашета за деца.

Няма клинични данни за Амоксиклав (форми 4:1) по отношение на дози, по-високи от 40 mg/10 mg на килограм на ден при деца под 2 години.

Пациенти в старческа възраст

Не се счита, че е необходима корекция на дозата.

Пациенти с бъбречно увреждане

Корекциите на дозата са на базата на максималното препоръчително ниво на амоксицилин

Не се налага корекция на дозата при пациенти с креатининов клирънс (CrCl) по-голям от 30 mL/min).

Възрастни и деца $\geq 40 \text{ kg}$

CrCl: 10-30 mL/min	500 mg/125 mg два пъти дневно
CrCl < 10 mL/min	500 mg/125 mg веднъж дневно
Хемодиализа	500 mg/125 mg на всеки 24 часа, плюс 500 mg/125 mg по време на диализата, да се повтори в края на диализата (тъй като серумните концентрации и на амоксицилин, и на клавуланова киселина намаляват)

Деца $< 40 \text{ kg}$

CrCl: 10-30 mL/min	15 mg/3,75 mg/kg два пъти дневно (максимум 500 mg/125 mg два пъти дневно).
--------------------	--

$\text{CrCl} < 10 \text{ ml/min}$	15 mg/3,75 mg/kg като еднократна дневна доза (максимум 500 mg/125 mg).
Хемодиализа	15 mg/3,75 mg/kg на ден веднъж дневно. Преди хемодиализата 15 mg/3,75 mg/kg. За да се възстановят циркулиращите нива на лекарството, трябва да се приложат 15 mg/3,75 mg на kg след хемодиализата.

Пациенти с чернодробно увреждане

Да се прилага с повишено внимание и чернодробната функция да се проследява редовно (вж. точки 4.3 и 4.4).

Начин на приложение

Амоксиклав е за перорална употреба.

Да се прилага в началото на храненето, за да се сведе до минимум потенциалната гастроинтестинална непоносимост и да се оптимизира усвояването на амоксицилин/claveуланова киселина.

Терапията може да започне парентерално съгласно КХП на интравенозните форми и да продължи с перорален препарат.

4.3 Противопоказания

Свръхчувствителност към активните вещества, към някои от пеницилините или към някое от помощните вещества

Анамнеза за тежка бърза реакция на свръхчувствителност (напр. анафилаксия) към друго бета-лактамно средство (напр. цефалоспорин, карбапенем или монобактам)

Анамнеза за асоциирана с амоксицилин/claveуланова киселина жълтеница/чернодробно увреждане (вж. точка 4.8).

4.4 Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба

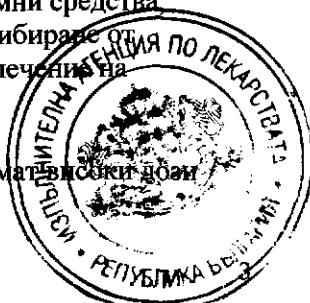
Преди започване на лечение с амоксицилин/claveуланова киселина трябва да се направи внимателно задаване на въпроси по отношение на предишни реакции на свръхчувствителност към пеницилини, цефалоспорини или други бета-лактамни антибиотици (вж. точки 4.3 и 4.8).

Сериозни и понякога фатални реакции на свръхчувствителност (включително анафилактоидни и тежки кожни нежелани реакции) са съобщавани при пациенти, лекувани с пеницилин. Възможно е също реакциите на свръхчувствителност да прогресират до синдром на Kounis – сериозна алергична реакция, която може да доведе до инфаркт на миокарда (вж. точка 4.8). По-вероятно е тези реакции да се появят при пациенти с анамнеза за свръхчувствителност към пеницилин или при атопични лица. При появя на алергична реакция лечението с амоксицилин/claveуланова киселина трябва да се преустанови и да се назначи подходяща алтернативна терапия.

В случай, че е доказано, че инфекцията се дължи на чувствителен(-и) към амоксицилин организъм(-и), тогава трябва да се помисли за преминаване от амоксицилин/claveуланова киселина към амоксицилин в съответствие с официалните препоръки.

Тази лекарствена форма на Амоксиклав не е подходяща за употреба, когато е налице висока степен на рисък предполагаемите патогени да са резистентни към бета-лактамни средства, когато тази резистентност не се дължи на бета-лактамази, податливи на инхибиране от claveуланова киселина. Тази лекарствена форма не трябва да се използва за лечение на заболяване, причинено от резистентни към пеницилин *S. pneumoniae*.

При пациенти с нарушена бъбречна функция или при пациенти, които приемат високи дози, може да възникнат гърчове (вж. Точка 4.8).

Амоксицилин/claveуланова киселина трябва да се избягват, ако има съмнение за инфекциозна мононуклеоза, тъй като появата на морбилиформен обрив се свързва с това състояние след употреба на амоксицилин.

Едновременната употреба на алопуринол по време на лечение с амоксицилин може да увеличи вероятността от алергични кожни реакции.

Продължителната употреба може понякога да доведе до свръхрастеж на нечувствителни организми.

Появата на генерализирана еритема в началото на лечението, придружена от висока температура и проявена с пустули може да бъде симптом на остра генерализирана екзантематозна пустулоза (AGEP) (вж. точка 4.8). Тази реакция изисква спиране на приема на Амоксиклав и е противопоказание за последващо приложение на амоксицилин.

Амоксицилин/claveуланова киселина при пациенти с чернодробно увреждане трябва да се използва с повишено внимание (вж. точки 4.2, 4.3 и 4.8).

Съобщава се за чернодробни събития главно при мъже и пациенти в старческа възраст и те може да се свържат с продължително лечение. За такива събития се съобщава много рядко при деца. Във всички популации обикновено се появяват признания и симптоми по време на или непосредствено след лечението, но в някои случаи може да не се изявят до няколко седмици след спиране на лечението. Те обикновено са обратими. Чернодробните събития може да са тежки и в изключително редки случаи се съобщава за смъртни случаи. Те почти винаги се наблюдават при пациенти с тежки основни заболявания или с едновременен прием на лекарства, за които е известно, че е възможно да въздействат на черния дроб (вж. точка 4.8).

При почти всички антибактериални средства, включително амоксицилин, се съобщава за колит, свързан с приема на антибиотик, вариращ като тежест от лек до животозастрашаващ. (вж. точка 4.8). Затова е важно да бъде разпозната диагнозата при пациенти, получили диария по време на или след прием на какъвто и да е антибиотик. Ако се появи колит, свързан с приема на антибиотик, Амоксиклав трябва незабавно да се прекрати, трябва да се направи консултация с лекар и да се започне подходяща терапия. При тази ситуация са противопоказани лекарства, забавящи перисталтиката.

Има съобщения за ентероколитен синдром, предизвикан от прием на лекарството (drug induced enterocolitis syndrome – DIES), главно при деца, при които се прилага амоксицилин/claveуланат (вж. точка 4.8). DIES е алергична реакция с водещ симптом продължително повръщане (1 – 4 часа след прием на лекарството) без алергични кожни или респираторни симптоми.

Допълнителни симптоми могат да бъдат болка в корема, диария, хипотония или левкоцитоза с неутрофилия. Има тежки случаи, включително с прогресия до шок.

При продължително лечение се препоръчва периодична оценка на важни функции на организма, включително бъбречната, чернодробната и хемopoетичната функция.

Рядко се съобщава за удължаване на пропромбиновото време при пациенти, приемащи амоксицилин/claveуланова киселина. Трябва да се прави подходящо проследяване, когато е предписан едновременен прием на антикоагуланти. Може да е необходима корекция на дозата на пероралните антикоагуланти, за да се поддържа желаното ниво на антикоагулация (вж. точки 4.5 и 4.8).

При пациенти с бъбречни увреждания дозата трябва да се коригира в зависимост от състоянието на увреждане (вж. точка 4.2).

При пациенти с намалено отделяне на урина много рядко е наблюдавана кристализация (включително остро бъбречно увреждане), главно при парентерално лечение. По време на

прилагането на високи дози амоксицилин се препоръчва поддържане на адекватен прием на течности и отделяне на урината с цел да се намали рисъкът от амоксицилинова кристалурия. При пациенти с катетър в пикочния мехур трябва да се провежда редовен визуален контрол на проходимостта (вж. точки 4.8 и 4.9).

По време на лечение с амоксицилин трябва да се използват ензимни глюкозооксидазни методи всеки път, когато се прави изследване за наличие на глюкоза в урината, защото неензимните методи могат да дадат фалшиво положителни резултати.

Наличието на клавуланова киселина в Амоксиклав може да предизвика неспецифично свързване на IgG и албумин с клетъчните мембрани на еритроцитите, което води до фалшиво положителен тест на Coombs.

Има съобщения за положителни резултати от изследванията при използване на теста Bio-Rad Laboratories Platelia Aspergillus EIA при пациенти, приемащи амоксицилин/клавуланова киселина, за които впоследствие е установено, че нямат инфекция с Aspergillus. Съобщава се за кръстосани реакции с не-Aspergillus полизахариди и полифуранози при теста Bio-Rad Laboratories Platelia Aspergillus EIA. Поради това положителните резултати от тестовете при пациенти, приемащи амоксицилин / клавуланова киселина, трябва да се тълкуват предпазливо и да се потвърдят с други диагностични методи.

Това лекарство съдържа по-малко от 1 mmol натрий (23 mg) в една доза, т.е може да се каже, че практически не съдържа натрий.

4.5 Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Перорални антикоагуланти

Пероралните антикоагуланти и пеницилиновите антибиотици са широко използвани в практиката, без съобщения за взаимодействие. Въпреки това в литературата има случаи на увеличено международно нормализирано отношение (INR) при пациенти, поддържани с аценокумарол или варфарин, на които е предписан курс с амоксицилин. Ако е необходимо едновременното приложение, протромбиновото време или международното нормализирано отношение (INR) трябва да бъдат внимателно наблюдавани при добавянето или отнемането на амоксицилин. Освен това може да са необходими корекции на дозата на пероралните антикоагуланти (вж. точки 4.4 и 4.8).

Метотрексат

Пеницилините може да намалят екскрецията на метотрексат и така да причинят потенциално повишаване на токсичността.

Пробенецид

Не се препоръчва съществаща употреба на пробенецид. Пробеницид намалява бъбречната тубулна секреция на амоксицилин. Съществащата употреба на пробенецид може да доведе до повищена концентрация и по-продължително присъствие на амоксицилин в кръвта.

Микофенолат мофетил

При пациенти, приемащи микофенолат мофетил, е съобщено за приблизително 50% редукция на преддозовата концентрация на активния метаболит микофенолова киселина (МФК) след започване на перорален амоксицилин с клавуланова киселина. Промяната в преддозовата концентрация може да не отразява точно промените в цялостната експозиция на МФК. Затова обикновено не е необходима корекция в дозата на микофенолат мофетил, ако липсват клинични данни за дисфункция на присадката. Нужно е обаче клинично наблюдение отблизо по време на едновременното приложение и в кратък период след антибиотичния курс.

4.6 Фертилитет, бременност и кърмене

Бременност

Експерименталните проучвания при животни не показват пряко или непряко вредно въздействие върху бременността, ембрионалното/фетално развитие, раждането или постнаталното развитие (вж. точка 5.3). Ограниченните данни за употребата на амоксицилин/claveуланова киселина по време на бременност при хора не показват повишен риск от вродени малформации. В едно проучване при жени с преждевременна руптура на феталната мембра на съобщава, че профилактичното лечение с амоксицилин/claveуланова киселина може да бъде свързано с повишен риск от некротизиращ ентероколит при новородените. Употребата по време на бременност трябва да се избягва, освен ако лекарят не смята, че тя е наложителна.

Кърмене

И двете вещества се отделят в кърмата (не се знае нищо за въздействието на claveулановата киселина върху кърмачето). Следователно при кърмачето са възможни диария и гъбична инфекция на лигавиците, така че може да се наложи кърменето да бъде прекратено.

Трябва да се вземе предвид възможността за сенсибилизация.

Амоксицилин/claveуланова киселина трябва да се използва по време на кърмене само след оценка на съотношението полза/рисък от страна на лекуващия лекар.

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Няма проучвания за ефектите върху способността за шофиране и работа с машини.. Обаче може да възникнат нежелани реакции (напр. алергични реакции, замаяност и гърчове), които могат да повлият на способността за шофиране и работа с машини (вж. точка 4.8).

4.8 Нежелани лекарствени реакции

Най-честите нежелани лекарствени реакции (НЛР) са диария, гадене и повръщане. НЛР, получени от клинични изпитвания и постмаркетингово наблюдение, подредени по системо-органните класове на MedDRA, са изброени по-долу.

Използвана е следната терминология за класифициране на възникването на нежелани реакции:

Много чести $\geq 1/10$

Чести ($\geq 1/100$ до $< 1/10$)

Нечести ($\geq 1/1\,000$ до $< 1/100$)

Редки ($\geq 1/10\,000$ до $< 1/1\,000$)

Много редки ($< 1/10\,000$)

С неизвестна честота (от наличните данни не може да бъде направена оценка)

Инфекции и инфекции

Чести кожно-лигавична кандидоза

С неизвестна честота свръхрастеж на нечувствителни организми

Нарушения на кръвта и лимфната система

Редки обратима левкопения (включително неутропения)

тромбоцитопения

С неизвестна честота обратима агранулоцитоза

хемолитична анемия

удължаване на времето на кървене и промбиновото време
(вж. точки 4.4 и 4.5)

Сърдечни нарушения:

С неизвестна честота Синдром на Kounis

Нарушения на имунната система (вж. точка 4.4)

С неизвестна честота ангионевротичен оток

анафилаксия
синдром, наподобяващ серумна болест
алергичен васкулит

Нарушения на нервната система

Нечести	замайване главоболие
С неизвестна честота	обратима хиперактивност гърчове (вж. точка 4.4) асептичен менингит

Стомашно-чревни нарушения

Много чести	диария
Чести	гадене (по-често се свързва с по-високи перорални дози). Ако стомашно-чревните реакции са очевидни, те могат да бъдат намалени, като Амоксиклав се приема в началото на храненето.
Нечести	повъръщане нарушено храносмилане
С неизвестна честота	повъръщане колит, свързан с приема на антибиотик (включително псевдомемброзен колит и хеморагичен колит, вижте точка 4.4). черен „космат” език оцветяване на зъбите. За повърхностно оцветяване на зъбите се съобщава много рядко при деца. Добрата хигиена на устната кухина може да помогне за предотвратяване оцветяването на зъбите, тъй като обикновено то може да бъдет отстранено с четка Ентероколитен синдром, предизвикан от прием на лекарството Остър панкреатит

Хепатобилиарни нарушения

Нечести	повишения на AST и/или ALT (забелязано е умерено повишение при пациенти, лекувани с бета-лактамни антибиотици, но значението на тези резултати не е известно)
С неизвестна честота	хепатит, холестатична жълтеница (тези събития са наблюдавани и при други пеницилини и цефалоспорини, вижте точка 4.4).

Нарушения на кожата и подкожната тъкан

Ако възникне алергичен дерматит, лечението трябва да се прекрати (вж. точка 4.4).

Нечести	кожен обрив прурит уртикария
Редки	еритема мултиформе
С неизвестна честота	синдром на Stevens-Johnson токсична епидермална некролиза булозен ексфолиативен дерматит остра генерализирана екзантематозна пустулоза (AGEP), (вж. точка 4.4) лекарствена реакция с еозинофилия и системни симптоми (DRESS) Линеарна IgA болест

Нарушения на бъбреците и пикочните пътища

С неизвестна честота	интерстициален нефрит кристалурия (включително остро бъбречно увреждане (вж. точка 4.9)
----------------------	--

Съобщаване на подозирани нежелани реакции

Съобщаването на подозирани нежелани реакции след разрешаване на употреба на лекарствения продукт е важно. Това позволява да продължи наблюдението на съотношението полза/рисък за лекарствения продукт. От медицинските специалисти се изисква да съобщават всяка подозирана нежелана реакция чрез национална система за съобщаване към Изпълнителната агенция по лекарствата, ул. „Дамян Груев”, № 8, 1303 София, тел.: +359 2 890 34 17, уебсайт: www.bda.bg.

4.9 Предозиране

Симптоми и признаки на предозиране

Може да се наблюдават стомашно-чревни симптоми и нарущаване на електролитния баланс и баланса на течности. Наблюдавана е амоксицилинова кристалурия, в някои случаи водеща до бъбречна недостатъчност (вж. точка 4.4).

При пациенти с нарушена бъбречна функция или при пациенти, които приемат високи дози може да възникнат гърчове.

Съобщава се, че амоксицилин се утаява в катетри на пикочния мехур, предимно след интравенозно приложение на големи дози. Трябва да се прави редовна проверка на проходимостта (вж. точка 4.4).

Лечение на предозиране

Стомашно-чревните симптоми могат да се лекуват симптоматично, като се обърне внимание на водно-електролитния баланс.

Амоксицилин/калиев клавуланат може да бъде отстранен от организма чрез хемодиализа.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

5.1 Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: бета-лактамни антибактериални средства; комбинации на пеницилинови антибиотици с бета-лактамазни инхибитори

ATC код: J01CR02

Механизъм на действие

Амоксицилин е полусинтетичен пеницилин (бета-лактамен антибиотик), който потиска един или повече ензими (често наричани пеницилин-свързвачи протеини, ПСП) в биосинтетичния път на пептидогликана на бактериите, който е интегрален структурен компонент на клетъчна стена на бактериите. Инхибирането на пептидогликановия синтез води до отслабване на клетъчната стена, което обикновено се следва от разпад и клетъчна смърт.

Амоксицилин е чувствителен към разграждане чрез бета-лактамази, произведени от резистентни бактерии и затова спектърът на действие на амоксицилин самостоятелно не включва организми, които произвеждат тези ензими.

Клавулановата киселина има бета-лактамен пръстен, структурно присъщ на пеницилините. Той инактивира някои бета-лактамазни ензими и защитава амоксицилин от инактивиране.

Клавуланова киселина самостоятелно не оказва клинично полезен антибактериален ефект.

ФК/ФД връзка

Времето над минималната инхибираща концентрация ($T > MIC$) се счита за основен фактор определящ ефикасността при амоксицилин.

Механизми на резистентност

Двата основни механизма на резистентност към амоксицилин/claveulanova киселина са:

- Инактивиране от тези бактериални бета-лактамази, които сами не се инхибират от claveulanova киселина, включително и клас B, C и D.
- Промяна на ПСП, което намалява афинитета на антибактериалното средство към целта.

Непроницаемостта на бактериите или ефлукс помпа механизите могат да причинят или да допринесат за бактериална резистентност, особено при Грам-отрицателните бактерии.

Границни стойности

Границните стойности на MIC за амоксицилин/claveulanova киселина са тези на Европейския комитет за определяне на антимикробната чувствителност(EUCAST).

Организъм	Границни стойности на чувствителност ($\mu\text{g/ml}$)		
	Междинни	Резистентни	
<i>Haemophilus influenzae</i> 1	≤ 1	-	> 1
<i>Moraxella catarrhalis</i> 1	≤ 1	-	> 1
<i>Staphylococcus aureus</i> 2	≤ 2	-	> 2
Коагулазо-негативни стафилококки 2	$\leq 0,25$		$> 0,25$
<i>Enterococcus</i> 1	≤ 4	8	> 8
<i>Streptococcus A, B, C, G</i> 5	$\leq 0,25$	-	$> 0,25$
<i>Streptococcus pneumoniae</i> 3	$\leq 0,5$	1-2	> 2
Ентеробактерии 1,4	-	-	> 8
Грам-отрицателни анаероби 1	≤ 4	8	> 8
Грам-положителни анаероби 1	≤ 4	8	> 8
Границни стойности, несвързани с видовете 1	≤ 2	4-8	> 8

1 Посочените стойности са за концентрации на амоксицилин. За изследването на чувствителността, концентрацията на claveulanova киселина е фиксирана на 2 mg/l .
2 Посочените стойности са за концентрации на оксацилин..
3 Границните стойности в таблицата са на база на границните стойности на ампицилин.
4 Границна стойност на резистентност $R > 8 \text{ mg/l}$ гарантира, че за всички изолати с механизми на резистентност е съобщено, че са резистентни.
5 Границните стойности в таблицата са на база на границните стойности на бензилпеницилин.

Разпространението на резистентността може да варира географски и във времето и за избрани видове и е желателно да има местна информация за резистентността, особено при лечение на тежки инфекции. При необходимост трябва да се потърси съвет от експерт, когато местните данни за резистентността са такива, че използването на антимикробния агент при някои инфекции е спорно.

Обикновено чувствителни видове

Грам-положителни аероби

Enterococcus faecalis

Gardnerella vaginalis

Staphylococcus aureus (метицилин-чувствителни) £

Коагулазо-негативни стафилококки

Streptococcus agalactiae

Streptococcus pneumoniae ¹

Streptococcus pyogenes и други бета-хемолитични стрептококки

Streptococcus viridans група

Грам-отрицателни микроорганизми

Corynebacterium diphtheriae

Eikenella corrodens
*Haemophilus influenzae*²
Moraxella catarrhalis
Pasteurella multocida

Анаеробни микроорганизми
Bacteroides fragilis
Fusobacterium nucleatum
Prevotella spp.

Видове, за които придобитата резистентност може да бъде проблемна

Аеробни Грам-положителни микроорганизми
Enterococcus faecium \$

Аеробни Грам-отрицателни микроорганизми
Escherichia coli
Klebsiella oxytoca
Klebsiella pneumoniae
Proteus mirabilis
Proteus vulgaris

Резистентни микроорганизми

Аеробни Грам-отрицателни микроорганизми
Acinetobacter sp.
Citrobacter freundii
Enterobacter sp.
Legionella pneumophila
Morganella morganii
Providencia spp.
Pseudomonas sp.
Serratia sp.
Stenotrophomonas maltophilia

Други микроорганизми
Chlamydophila pneumoniae
Chlamydophila psittaci
Coxiella burnetti
Mycoplasma pneumoniae

\$ Естествена средна чувствителност при липса на придобит механизъм на резистентност.

£ Всички метицилин-резистентни стафилококки са резистентни към амоксицилин/claveуланова киселина

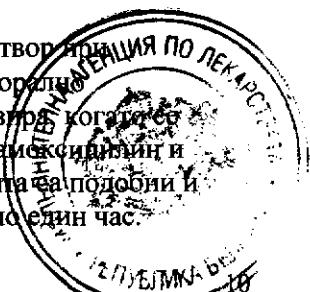
1 *Streptococcus pneumoniae* които са резистентни на пеницилин, не трябва да се лекуват с тази лекарствена форма на амоксицилин/claveуланова киселина (вж. точки 4.2 и 4.4).

2 Съобщава се за щамове с намалена чувствителност в някои страни на ЕС, с честота по-висока от 10%.

5.2 Фармакокинетични свойства

Резорбция

Амоксицилин и claveуланова киселина напълно се дисоциират във воден разтвор при физиологично pH. И двете компоненти бързо и добре се резорбират при перорално приложение. Резорбцията на амоксицилин/claveуланова киселина се оптимизира, когато се приема в началото на храненето. След перорален прием бионаличността на амоксицилин и claveуланова киселина е около 70%. Плазмените профили на двета компонента са подобни и времето до пиковата плазмена концентрация (T_{max}) във всеки случай е около един час.

Фармакокинетичните резултати от изпиване, при което амоксицилин/клавуланова киселина (500 mg /125 mg таблетки, приемани два пъти дневно) е прилаган на гладно на групи от здрави доброволци, са представени по-долу.

Средни (\pm SD) фармакокинетични параметри					
Приложено(-и) активно(-и) вещество(-а)	Доза (mg)	Cmax (μ g/ml)	Tmax * (h)	AUC (0-24h) ((μ g.h/ml)	T _{1/2} (h)
Амоксицилин					
AMX/CA 500 mg/125 mg	500	7,19 $\pm 2,26$	1,5 (1,0-2,5)	53,5 $\pm 8,87$	1,15 $\pm 0,20$
Клавуланова киселина					
AMX/CA 500 mg/125 mg	125	2,40 $\pm 0,83$	1,5 (1,0-2,0)	15,72 $\pm 3,86$	0,98 $\pm 0,12$
AMX – амоксицилин, CA – клавуланова киселина					
* Медиана (диапазон)					

Серумните концентрации на амоксицилин и клавуланова киселина постигнати с амоксицилин/клавуланова киселина са подобни на тези, получени при самостоятелно перорално приложение на еквивалентни дози амоксицилин и клавуланова киселина.

Разпределение

Около 25% от общата плазмена клавуланова киселина и 18% от общия плазмен амоксицилин са свързани с протеини. Привидният обем на разпределение е около 0,3-0,4 l/kg за амоксицилин и около 0,2 l/kg за клавуланова киселина.

След интравенозно приложение, амоксицилин и клавуланова киселина се откриват в жълчен мехур, коремна тъкан, кожа, мазнини, тъкани, мускулна тъкан, синовиална и перитонеална течност, жълчен секрет и гной. Амоксицилин не се разпределя достатъчно добре в гръбначномозъчната течност.

От проучванията при животни не съществуват доказателства за значително задържане на вещества, получени от лекарството, за всеки от компонентите. Амоксицилин, като повечето от пеницилини, може да бъде открит в кърмата. Следи от клавуланова киселина могат да бъдат открити в кърмата (вж. точка 4.6).

Доказано е, че и амоксицилин, и клавуланова киселина преминават плацентарната бариера (вж. точка 4.6)

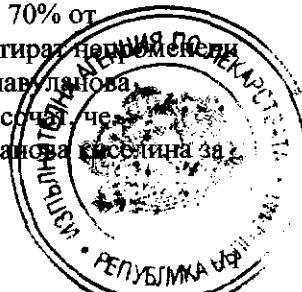
Метаболизъм

Амоксицилин частично се отделя в урината като неактивна пеницилинова киселина в количества, еквивалентни на до 10 до 25% от първоначалната доза. Клавулановата киселина се метаболизира екстензивно при човека и се елиминира с урината и фекалиите и като въглероден диоксид в издишания въздух.

Елиминиране

Основният път на елиминиране на амоксицилин е през бъбреците, а на клавулановата киселина е както през бъбречни, така и през небъбречни механизми.

Амоксицилин/клавуланова киселина има среден елиминационен полуживот от около един час и среден общ клирънс около 25 l/h при здрави индивиди. Приблизително 60 до 70% от амоксицилин и приблизително 40 до 65% от клавуланова киселина се екскретират в урината през първите 6 часа след еднократно прилагане на амоксицилин/клавуланова киселина таблетки 250 mg/125 mg или 500mg/125 mg. Различни изследвания сочат, че от отделянето на урината е 50-85% за амоксицилин и между 27 и 60% за клавуланова киселина за

период от 24 часа. За клавулановата киселина, най-голямото количество на лекарството се отделя през първите 2 часа след приема.

Едновременното приложение на пробенецид забавя отделянето на амоксицилин, но не забавя бъбречната екскреция на клавулановата киселина (вж. точка 4.5).

Възраст

Елиминационният полуживот на амоксицилин е сходен при деца на възраст от около 3 месеца до 2 години и по-големи деца и възрастни. При много малки деца (включително недоносени новородени) през първата седмица от живота интервалът на прилагане не трябва да надвишава прилагане два пъти дневно, поради незрялост на бъбречния път на елиминиране. Тъй като има по-голяма вероятност пациентите в старческа възраст да имат намалена бъбречна функция, трябва да се внимава при избора на доза и може да бъде полезно да се следи бъбречната функция.

Пол

След перорално приложение на амоксицилин/клавуланова киселина при здрави мъже и жени, попът няма значително влияние върху фармакокинетиката на амоксицилин и клавуланова киселина.

Бъбречно увреждане

Общият серумен клирънс на амоксицилин/клавуланова киселина намалява пропорционално с намаляването на бъбречната функция. Намаляването на клирънса на лекарството е по-изразен при амоксицилин, отколкото при клавуланова киселина, тъй като по-голяма част от амоксицилин се отделя чрез бъбреците. Следователно дозите при бъбречно увреждане трябва да предотвратяват прекаленото натрупване на амоксицилин, като едновременно се поддържат адекватни нива на клавуланова киселина (вж. точка 4.2).

Чернодробно увреждане

Дозите при пациенти с чернодробно увреждане трябва да се определят внимателно и чернодробната функция трябва да се проследява редовно.

5.3 Предклинични данни за безопасност

Неклиничните данни не показват особен риск за хората на база на конвенционалните фармакологични изпитвания за безопасност, генотоксичност и репродуктивна токсичност.

Проучванията за токсичността след многократно приложение, проведени при кучета с амоксицилин/клавуланова киселина показват дразнене на стомаха и повъръщане и потъмнял език.

Не са провеждани проучвания за карциногеност с амоксицилин/клавуланова киселина или компонентите му.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1 Списък на помощните вещества

Сърцевина: колоиден безводен силициев диоксид, магнезиев стеарат, натриев нишестен гликолат (Тип А), микрокристална целулоза.

Филмово покритие: триетилцитрат, хидроксипропилметилцелулоза (хипромелоза), талк, этилцелулоза водна дисперсия, титанов диоксид

6.2 Несъвместимости

Няма.

6.3 Срок на годност

2 години

6.4 Специални условия на съхранение

Да се съхранява при температура под 25 °C.

Да се съхранява в оригиналната опаковка, защитен от влага.

6.5 Дани за опаковката

Блистери от Alu/Alu, съдържащи 16 филмированы таблетки.

Ленти от Alu, съдържащи 16 филмированы таблетки.

Не всички видове опаковки могат да бъдат пуснати в продажба.

6.6 Специални предпазни мерки при изхвърляне и работа

Няма специални указания

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Lek Pharmaceuticals d.d. Verovškova 57, Ljubljana, Словения

8. НОМЕР(А) НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Reg. No: 20010173

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Първо РУ: 29.01.2001

Първо подновяване на РУ: 02.05.2006

Второ подновяване на РУ: 15.08.2011

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

02/2023

